

„Ó jöjj le Messiásunk..”

„János pedig, amikor meghallotta a fogságban
a Krisztus cselekedeteit, elküldvén kettőt az ő tanítványi közül, monda
Jézusnak: Te vagy-e az, aki eljövendő, vagy mást várjunk?”
(Máté evangéliuma 11. rész, 3. vers)

Kedves testvéreim!

Karácsonyhoz közeledve bizonyosan mindannyiunk szívében, gondolatában megszületik a kérdés: van még mit várnom? Van értelme várnom egy értelmes, szép, tartalmas ünnepet? Hiszen semmi nem változik bennünk és körülöttünk. Mire megérkezünk az ünnepre, éppen elfogy a türelmünk, szeretetünk, a pénzünk, s oly sok minden, amitől gondoljuk, hogy teljessé teszi karácsonyunkat. Fogadjuk el, hogy ez teljesen természetes velejárója az adventi készülődésnek.

Ady Endre számára is ezt jelentette az Úr érkezése, az Ő eljövetele, amikor így ír: „Mikor elhagytak, mikor a lelkem roskadozva vittem, csöndesen és váratlanul átölelt az Isten.”

Ilyen lelkiállapotban látjuk a nagy adventi embert, Keresztelő Jánost, aki az érkező, az eljövendő fényes, nagyszerű király, az Úr útját készítette. Milyen megrendítő, hatalmas háborúság dül a lelkében, hogy eljut a kérdésig: „Te vagy-e az eljövendő, vagy mást várunk?” Az ok, ami miatt ekkora harc dül János szívében nagyon egyszerű: tökéletesen

csalódott várakozásában. Becsapva érzi magát. Kérem, itt engem rászedtek. Börtöne mélyén úgy érzi: még az Isten is elhagyta őt. Roskadozva cipeli élete nagy kérdését: volt értelme küldetésemnek, szavaimnak? Mert Jézus Krisztus mást tesz, mint amit János meghirdetett róla, s ráadásul a hűségesen elvégzett szolgálatnak semmi jutalma, sőt rabláncra fűzve éli meg napjait, háborús éjszakai. Vártam én az Istent, de nem az érkezett, akit én vártam.

Minden advent és karácsony alkalom arra, hogy Jézus helyére tegye szívében hamis várakozásainkat, sőt hamis istenképünket is. Advent üzenete: karácsonyig össze kell törnie bennünk a magunk gyártotta istenképnek. János a világot igazságban megítélő Messiást, büntető Istent vár. Az Úr Jézus pedig jön az örömhírral: szeret az Isten.

Döntően a mi modernkori elképzelésünk is téves és hibás az eljövendő, érkező Jézus Krisztusról. Az egész világ rosszul készül, ha a jászolban békésen pihenő kis Jézuska születésére vár. Advent üzenete: nem a tehetetlen kis Jézuska közeledik hozzánk, jön közénk 2015. adventjében. Az Úr Krisztus közeledik, az Ő hatalmas és kiteljesedő eljövetelét várjuk. A másodizben hozzánk érkező Isten Fiával már nem tehetünk azt, amit akarunk. Annak a Krisztusnak az érkezését várjuk, aki előtt most már minden térdnek meg kell hajolnia, mert ítélő bíróként, bűnünkkel leszámoló hatalomként jelenik meg.

Van mit várnod testvérem! Amikor már minden értelmetlennek látszik, elhagytak, mindenben és mindenkiiben csalódtál már, akkor is van advent: érkezik az Úr, és ünnepet ad. Ünnepet, ahol meggyógyulnak vak szemeink, meggyógyulnak süket füleink, elrontott kapcsolataink, feltámadunk a bűn okozta halálból, Krisztusért új életre. Ahogy a költő előbb már idézet versében folytatja:

„Nem harsonával, hanem jött néma, igaz öleléssel, nem jött szép, tüzes nappalon, de háborús éjjel. És megvakultak hiú szemeim. Meghalt ifjúságom, de őt a fényest, nagyszerűt, mindörökre látom.” Lehet, nem ezt várod a karácsonytól, de hit által bizonyosan a tiéd az adventi üzenet: az Úr érkezése, eljövetele. Ámen.

Kiss Péter lelkipásztor